

Regler och riktlinjer för tolkning av Koranen

Regler och riktlinjer för tolkning av Koranen

Fråga:

Jag vill fråga om riktlinjerna för tolkning av Koranen. Är det tillåtet att förstå en vers eller en hadith på ett sätt som ingen av salaf har sagt, med vetskap om att denna förståelse inte leder till att något tillåtet förbjuds eller något förbjudet tillåts, och inte heller till en tolkning av Guds attribut, utan snarare är en ökning av versens mirakulösa innebörd och dess många betydelser? Min fråga kommer av att jag lyssnar på kurser av en psykiater som är utexaminerad från al-Azhar och som har en djup syn på tolkningen av verser ur perspektivet av psykologi och självet, för att stärka positiva tankar och korrigera och radera negativa och pessimistiska tankar. Vad är domen om detta?

Svar:

Lov och pris tillhör Gud, och må Guds frid och välsignelser vara över Hans sändebud, hans familj och följeslagare.

Tolkningen har regler och riktlinjer som lärda har fastställt. Dessa behandlades av Shaykh al-Islam Ibn Taymiyya - må Gud förbarma sig över honom - i hans inledning till *Usul al-Tafsir*, likaså av al-Qurtubi och Ibn Ashur i deras inledningar till tafsir. Imam Ibn Kathir - må Gud förbarma sig

över honom – nämnde i sin inledning att de mest korrekta tolkningarna är de som sker med Koranen och Sunnah, det vill säga: tolkning av Koranen med Koranen, sedan tolkning av Koranen med Sunnah, därefter med följeslagarnas uttalanden, sedan med uttalanden från tafsir-lärda bland tabi'in, och därefter med arabiskans språk. Al-Suyuti sade i *al-Itqan* sammanfattningsvis: den som söker tolkning av Koranen har många vägar, de främsta är fyra:

1. Överlevering från Guds sändebud ﷺ, med försiktighet mot svaga och fabricerade hadither.
2. Att ta följeslagarens uttalande, då det sagts att det i princip har samma status som höjt till profeten, och vissa har begränsat det till orsaker till uppenbarelse och liknande, där åsikt inte har någon plats.
3. Att ta från språkets allmänna betydelse, med försiktighet mot att vrida verserna till något som inte stöds av arabiskans omfattande uttryck.
4. Att ta från vad texten kräver och vad lagen visar. Detta fjärde slag är det som profeten ﷺ bad Gud ge Ibn Abbas i orden: "Gud, ge honom förståelse i religionen och lär honom tolkningen." (av al-al-Bukhari och Muslim).

Den som tolkar Koranen med sin åsikt, det vill säga med sin ijtihad, men håller sig inom dessa vägar och förlitar sig på dem i vad han ser av Guds ords betydelser, hans tolkning är tillåten och lovvärd. Men den som avviker från dessa grunder och tolkar Koranen utan att förlita sig på dem, hans tolkning är förkastlig och klandervärd.

Författaren till *Manahil al-'Irfan* säger: den tillåtna tolkningen med åsikt måste bygga på vad som överleverats från profeten ﷺ och hans följeslagare, vilket lyser upp vägen för den som tolkar med sin åsikt. Han måste vara kunnig i språkets regler, insatt i dess stilar, och insiktsfull i shari'as lagar, så att han kan tillämpa Guds ord på det som är känt av Hans lag. Men det som måste undvikas i tolkning med åsikt är bland annat:

- Att våga förklara Guds avsikt utan kunskap om språkets eller shari'as regler.
- Att lägga Guds ord på korrupta läror.
- Att ge sig in i det som Gud har förbehållit sig själv.
- Att fastslå att Guds avsikt är si eller så utan bevis.

- Att följa begär och subjektiva preferenser.

Dessa fem kan sammanfattas i två ord: okunnighet och villfarelse.

Den lärde som tolkar en vers på ett sätt som visar på vissa vetenskapliga mirakel har ingen synd, för Gud öppnar ständigt för lärda i förståelsen av Koranen. I en hadith berättas att Abu Juhayfa – må Gud vara nöjd med honom – sade: Jag sade till Ali ibn Abi Talib – må Gud vara nöjd med honom: Har ni något av uppenbarelsen förutom det som finns i Guds bok? Han sade: Vid Den som skapade fröet och skapade själen, jag vet inte något, förutom en förståelse som Gud ger en man i Koranen, och det som finns i denna skrift. Jag sade: Vad finns i skriften? Han sade: Förnuft, frigivning av fångar, och att en muslim inte dödas för en otrogen. (al-al-Bukhari).

Det är inte tillåtet för en lekman att tala om Guds bok med sin blotta åsikt utan att stödja sig på en källa eller grund. at-Tirmidhi sade: Kapitel om den som tolkar Koranen med sin åsikt. Han nämnde där från Ibn Abbas – må Gud vara nöjd med dem båda – att Guds sändebud ﷺ sade: "Den som säger något om Koranen utan kunskap, låt honom ta sin plats i helvetet." at-Tirmidhi sade: Detta är en god och autentisk hadith.

Han återgav också från Jundub ibn Abdullah – må Gud vara nöjd med honom – som sade: "Den som säger något om Koranen med sin åsikt, även om han träffar rätt, har ändå felat." at-Tirmidhi sade: Så har det återberättats från några av de lärda bland profetens följeslagare och andra, att de var stränga i detta, att tolka Koranen utan kunskap.

I *Tuhfat al-Ahwadhi* sägs: Den som säger något om Koranen med sin åsikt, det vill säga utan säker eller sann bevisning, vare sig överlevererad eller rationell som stämmer med shari'a, han har felat. Och den som talar om Koranen, vare sig i dess betydelse eller dess recitation, med sin åsikt, det vill säga från sig själv utan att följa imamerna bland språkets och arabiskans lärda som stämmer med shari'as regler, utan enbart enligt vad hans förnuft kräver, vilket beror på överlevering, han har felat. Även om han råkar träffa rätt, är han ändå fel enligt den religiösa domen.

Ibn Hajar sade: Han har felat vägen till rättfärdighet genom att ge sig in i Guds bok med gissning och antagande, eftersom han har överträtt genom detta utan att ha samlat dess villkor, och därför är han syndig oavsett. Hans träffande av sanningen räknas inte, eftersom det inte skedde med avsikt eller noggrannhet.

Men den som har fullständiga verktyg för tafsir är belönad för sitt arbete även om han felar, eftersom han inte överträdde. Han är belönad med två belöningar enligt en återberättelse, eller tio belöningar enligt en annan om han träffar rätt, och en belöning om han felar, likt en mujtahid, eftersom han har ansträngt sig för att söka sanningen och beviset ledde honom till vad han såg, och han har inte försummat på något sätt.

Gud vet bäst.

[«KAPITEL ANALYS - SURAH 114](#)

[KORANENS BUDSKAP KAPITEL 90»](#)

- [Missförstånd angående djurs rättigheter: Grymhet mot orena djur?](#)
- [Medlen till att uppnå kärlek till Gud, orsakerna till det](#)
- [Den Heliga Koranens Framstående Egenskaper](#)
- [Varför läsa Koranen?](#)
- [Koranen är som en ocean som täcker olika sorters juveler och värdeföremål.](#)
- [Vad säger islam om musik?](#)
- [Koranen - Guds eviga tecken](#)
- [Belöningen för tålamod i och förskönande av bönen](#)
- [Bönen i Islam](#)
- [Bönens Grunddelar](#)